

Justitsministeriet

Lovafdelingen

Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2005-730-0246
Dok.: RAJ40264

Besvarelse af spørgsmål nr. 54 af 24. april 2006 fra Folketingets Retsudvalg vedrørende forslag til lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven og forskellige andre love (Styrkelse af indsatsen for at bekæmpe terrorisme mv.) (L 217).

Spørgsmål nr. 54:

”Hvis politiet har konkret viden, der godtgør, at retskendelse efter den nuværende (og fortsat gældende) § 783, stk. 1, er tilstrækkelig, men betingelserne i den foreslåede § 783, stk. 2, (også) er opfyldt, kan og skal politiet så ”nøjes” med en retskendelse efter § 783, stk. 1?”

Svar:

Med lovforslagets § 2, nr. 4, om kendelse ”på person” foreslås indsat en ny bestemmelse i retsplejelovens § 783, stk. 2, 1. pkt., hvorefter der i en retskendelse om telefonaflytning eller teleoplysning i forbindelse med efterforskning af en overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 i stedet for bestemte telefonnumre kan anføres den person, som indgrebet angår (den mistænkte).

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 4, er der ikke tale om at udvide politiets mulighed for at foretage telefonaflytning mv. i forhold til, hvad der gælder i dag, men alene om ud fra bl.a. ressourcemæssige hensyn – og kun for så vidt angår sager om overtrædelse af straffelovens kapitel 12 og 13 – at ændre reglerne om proceduren for indhentelse af retskendelse.

Særligt med hensyn til terrorområdet er det som omtalt i lovforslagets almindelige bemærkninger Politiets Efterretningstjenestes erfaring, at de kredse, der mistænkes for forbindelse med mulig terrorvirksomhed, i væsentlig grad søger at udnytte den teknologiske udvikling inden for tele- og internetkommunikation til at undgå overvågning fra myndighedernes side.

Den foreslåede forenkede procedure for indhentelse af retskendelse er efter lovforslaget et alternativ til den gældende ordning i § 783, stk. 2 (jf. ordet ”kan” i den foreslåede bestemmelses 1. pkt.). Politiets Efterretningstjeneste vil således også fremover kunne indhente kendelse om telefonaflytning og teleoplysning efter den gældende ordning – det vil sige, at de konkrete telefonnumre anføres i rettens kendelse.

Som det fremgår af besvarelsen af spørgsmål nr. 24, må det imidlertid i lyset af de forhold, der gør sig gældende på terrorområdet, antages, at bestemmelsen om kendelse ”på person” vil få betydelig anvendelse. Det må formentlig antages, at der kun undtagelsesvis vil kunne opstå tilfælde, hvor efterretningstjenesten ikke finder behov for at anmode om en kendelse ”på person” efter den foreslåede bestemmelse.

Der henvises i øvrigt til besvarelsen af spørgsmål nr. 29. Som det fremgår heraf, vil Justitsministeriet i folketingsåret 2009-10 – det vil sige tre år efter lovforslagets gennemførelse – give Folketinget en orientering om erfaringerne med de foreslåede nye regler.